

Mioara Șoldan

MOARTEA
CUPLULUI

Cum să îți recâștigi încrederea
în tine după o despărțire

Grafică: Dragoş Drumaş

ISBN: 978-606-8655-02-4

Descriere CIP a Bibliotecii Naţionale a României

ŞOLDAN, MIOARA

Moartea Cuplului / Mioara Şoldan;

Bucureşti, 2015

Stepout
Publishing House

Stepout Publishing House [SPH] este specializata in carti de psihologie si dezvoltare personala si se adreseaza dornicilor sa evolueze in cele mai importante domenii ale vietii, indiferent ca este vorba de aspectul social sau profesional (afaceri). In acest scop, SPH isi propune sa stranga in colectiile sale carti cu impact asupra vietii de zi cu zi, scrise de specialistii zilei de azi ai psihologiei din Romania si nu numai.

www.editura.stepout.ro

editura@stepout.ro

CUPRINS

INTRODUCERE

5

INFERNUL

11

PURGATORIUL

76

PREZENT

126

EPILOG 154

Cristinei și lui Tonuț

INTRODUCERE

A venit spre mine ținând în mână cartea mea - o ținea la vedere, parcă prea la vedere.

- Bună ziua, mi-a spus. Eu sunt Mara.

Și mi-a întins cartea.

- Am venit cu ea de acasă, a adăugat.

Era ceva care mă intriga la ea. Părea în același timp duioasă și puternică, veselă și tristă, prezentă și absentă; îmi cerea, dar nu-mi cerea...aștepta de la mine un autograf, dar parcă i se cuvenea; nu mi-l cerea ca pe o favoare, nu era nimic îndatoritor în cererea ei nerostită. Nu avea nimic din aerul celor care îmi cer autografe prin cuvinte pline de admirație și respect sau recunoștință. Și totuși le ghiceam, erau acolo, în ea, dar parcă era un soi de teamă în a le rosti sau a le arăta. Mi-a spus totuși că venise cu cartea de acasă și presupunea că eu voi înțelege importanța pe care o are cartea aceea pentru ea. Cereă fără să ceară.

După secunde de liniște și nemișcare, a adăugat „cartea asta vorbește mult prea mult despre mine”.

Era ultima mea carte, autobiografică. Și în cuvintele ei „cartea asta vorbește mult prea mult despre mine” am citit un fel de „aș fi vrut să nu fie despre mine povestea ta, aș fi vrut să fie doar a ta.”

Astfel am cunoscut-o pe Mara, în cafeneaua Serendipity, într-o seară de lectură. Serile de lectură de joi seara deveniseră un obicei, de mai bine de un an. Rareori se întâmpla să apară o față necunoscută și, de cele mai multe ori când se întâmpla, era însoțită de cineva deja cunoscut în grupul nostru.

În seara aceea ne adunaserăm cel mult douăzeci de oameni și am observat-o pe Mara aproape de la începutul serii - era singură, părea stingheră, nu vorbea cu nimeni, nici măcar nu încerca să pară deschisă către conversație. Noi eram toți foarte deschiși către orice nou venit, însă Mara părea să pună o barieră între ea și restul lumii - voit sau nu, conștient sau nu, părea inaccesibilă, inabordabilă. Fără a fi deloc arogantă, îți crea impresia că nu te vrea în spațiul ei.

Grupul nostru era format din scriitori, publicați sau nepublicați, oameni care se exprimau cel mai adesea prin scris, oameni pentru care cărțile erau, de când își aminteau, poarta de acces către alte vieți.eram cam toți trecuți de patruzeci de ani, unii chiar de șaiszeci.

Mara era cu siguranță cea mai tânără din încăpere. Nu avea mai mult de treizeci și cinci de ani. O femeie de o frumusețe răvășitoare, aveam să constat mai târziu, dar deloc izbitoare.

T-am văzut această frumusețe după ce a început să vorbească cu mine. Nici mică, nici înaltă, cumva de înălțime potrivită, cu părul lung, castaniu, ondulat. În timp ce rostea cuvintele „cartea asta vorbește mult prea mult despre mine”, mă privea cu ochii ei mari, de culoarea coniacului. Mi s-a părut pentru o secundă o căprioară cu ochi umezi și triști și mi-au venit brusc în minte versuri din Moartea Căprioarei: „Sticlea în ochii-i umezi ceva nelămurit, / Știam că va muri și c-o s-o doară. / Mi se părea că retrăiesc un mit / Cu fata prefăcută-n căprioară”.

Cred că, în mintea mea, am botezat-o pe loc Căprioara.

T-am semnat cartea și doar am privit-o întrebatore, însă nu era dispusă să vorbească mai mult. A plecat, lăsând în urmă un semn de întrebare. Cine ești tu, Căprioaro?

Povestea am aflat-o la ceva timp după acea întâlnire relativ ciudată. Am primit într-o zi un plic, acasă. Nu aveam nici cea mai vagă idee ce putea fi. Pe plic era scris un nume care nu îmi spunea nimic. După ce am citit primele cuvinte, am știut că Mara, cum își spunea, este Căprioara.

„Sunt convinsă că primiți zilnic astfel de mesaje - în care un tânăr sau mai puțin tânăr vă spune că el este scriitor și că ar vrea să îi citiți scrierile. Și, dacă le veți considera de valoare, poate îl susțineți în publicarea lor”.

Până aici avea dreptate.

„Știu, de altfel, că ați făcut deja acest lucru pentru mulți aspiranți. Acesta este, parțial, motivul pentru care vă scriu. Mai important însă, pentru mine, este faptul că ultima dumneavoastră carte, autobiografică, vorbește atât de mult despre

mine încât știu că, citind jurnalul meu, mă veți înțelege, nu mă veți considera nici nebună, nici ciudată, nici o persoană născută în epoca greșită – cam acestea sunt „etichetele” pe care mi le pune lumea, în general.

Poate că vreau ca povestea mea să fie publicată, dar nu am curaj să recunosc.

Ce știu sigur că vreau este să citiți povestea mea și, dacă veți considera că ea poate aduce un strop de lumină în viețile altor oameni care trec prin situații similare, atunci vom continua discuția.

Ceea ce vă trimit sunt pagini din jurnalul meu, din perioade extrem de tulburi din viața mea. Vi le dau exact așa cum le-am scris – în vremuri de furtună, în vremuri de acalmie, în vremuri de transformări profunde, în vremuri de război și în vremuri de pace. Au trecut niște ani de la aceste evenimente. Acum, la mine e pace. Și poate că de aceea mi-am făcut curaj să vă trimit acest plic.”

M-a făcut curioasă – ce putea să fi trăit ea, atât de puternic încât să vorbească de transformări profunde și apoi de pace?

Și, mai ales, dacă experiența ei era atât de diferită, cu aer de unicat, cum ar fi putut ajuta alți oameni?

M-am apucat de răsfoit. Erau pagini scrise de mână, desene făcute de mână, pete de cafea pe unele pagini, scrisul scurs pe alte pagini. Cerneala palidă pe alocuri.

Am terminat de citit în trei ore. Am sunat-o și i-am spus direct:

- Mara, când ai venit la Serendipity... îmi amintesc de tine. Nu erai machiată.

- Da.

- De obicei ești nemachiată?

- De fapt, mi se întâmplă rareori să ies nemachiată. În seara aceea, a fost ceva în mine, o dorință nebună și extrem de rară să ies pe stradă fără mască. În seara aceea, cu câteva ore înainte, îmi trecuse prin minte că umblu tot timpul cu zidurile după mine. A fost o pornire pe care nu o pot explica...

- Ei bine, întrebarea e următoarea: ești pregătită să publici exact așa cum mi-ai dat mie? Orice cosmetizare va strica...va fi machiajul care te va ține din nou între ziduri și care va împiedica ca povestea ta să ajungă la sufletul oamenilor.

...

Pauză lungă. Știam că e o decizie dificilă. Știam cât e de greu să te dezbraci în fața unui singur om - ea o făcuse, cu mine. Dar să te dezbraci în fața lumii - asta era infinit mai greu. Am întrebat-o dacă are nevoie de timp de gândire. Mi-a cerut să mai stau în telefon două minute.

Am stat și am ascultat-o cum respiră. La început alert, ca și cum respirația i se oprea în capul pieptului și se străduia să inspire mai profund, părea că nu îi ajunge aerul pe care îl sorbea; la un moment dat, mi-am dat seama că își controla respirația, numărând. Nu știu ce filme s-au derulat atunci prin fața ochilor ei, dar, într-un final, a spus, cu vocea gătită, plânsă, tristă și fericită în același timp, parcă venită de undeva din străfundurile ființei ei, ca un ecou „da”...

Indiferent de momentul pe care îl alegi ca să îți privești viața, vei constata că ai trăit în triunghi.

Ne naștem în triunghi și rămânem acolo.

Viața nu este despre cuplu. Indiferent din ce unghi privești, indiferent că e ea sau e el, triunghiul există.

Triunghiul exterior

Copil - mamă - tată

Sot - soție - amant (ă)

Între iubit și iubită, va fi mereu mama lui

Între iubit și iubită, va fi mereu tatăl ei

Triunghiul interior

Copil - Adult - Părinte

De ce trinitate?

De ce cupola bisericii e în triunghi?

De ce piramide?

De ce inima e în triunghi?

De ce triunghi?

Trecut - Present - Viitor

Infern - Purgatoriu - Paradis